

N:o 99.

Af herr **E. Hammarlund**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om tillägg till k. förordningen angående förbud för barn att nattetid idka viss försäljning m. m. den 10 juli 1891.

Genom k. förordningen af den 10 juli 1891 sattes en väl behöflig damm mot barnens användande nattetid för tidningskolportering m. m.

Nämnda förordning bestämmer, att länsstyrelse kan — vare sig efter förslag af stadsfullmäktige eller efter stadsfullmäktiges hörande — utfärda förbud för barn »att under viss tid af dygnet å gator eller andra allmänna platser eller å utskänkningsställen eller andra offentliga lokaler till salu utbjuda eller utdela tryckalster, blommor, kramvaror eller annat». Förbudet må ej utsträckas utöfver tiden från kl. 8 e. m. till kl. 8 f. m. och ej gälla för andra än barn af mankön under 14 år och af qvinkön under 15 år.

Förordningen har haft till följd dylikt förbuds utfärdande i flera af våra städer, såsom Stockholm, Göteborg, Malmö, Norrköping, Upsala m. fl. Det förut i stor utsträckning herskande oskicket att utsända barnen om nätterna för försäljning af tidningar, blommor o. s. v. har det dermed blifvit möjligt för myndigheterna att stäfja.

Verkningarna af förordningen hafva varit af uteslutande glädjande art, såväl med afseende på de ungas intellektuella som deras fysiska och moraliska utbildning.

Det sätt, hvarpå cigarrförsäljningen numera bedrifves under sön- och helgdagar, gör emellertid enligt mitt förmenande ett tillägg till nämnda förordning ytterst nödigt.

Efter det cigarrbodarnes öppenhallande före kl. 9 e. m. sön- och helgdagar blifvit förbjudet, har, som bekant torde vara — och som för öfrigt en hvar söndagligen har tillfälle att sjelf erfara här i Stockholm — cigarrhandeln förflyttats från butikerna till gatorna. Barn och ynglingar, utrustade med stora buticklådor, fulla med cigarrer af olika slag, påträffas i mängd på gator och offentliga platser hela söndagen igenom, till och med under gudstjensttiderna. Ej sällan uppträda de på ett för gatutrafiken hinderligt sätt.

Att dylikt gatulif är för barnens sedliga och moraliska utveckling högst skadligt ligger i öppen dag. De minderåriga, som användas för cigarrförsäljningen under sön- och helgdagar, förlora aktningen för sabbaten; de frestas till oärlighet och få smak för utelif; ganska snart börja de röka sjelfva och förleda äfven sina skolkamrater härtill. Då de icke få någon sabbatshvila, kommer helt naturligt skolarbetet under de följande dagarna att lida.

Under sådana omständigheter synes det mig af vigt, att man med det snaraste vidtager åtgärder till skyddande af barnen. Detta torde enklast kunna ske genom ett tillägg till förordningen af den 10 juli 1891 af innehåll, att det i denna förordning omnämnda förbudet må kunna utsträckas *under sön- och helgdagar till hela dygnet.*

Nästan allt hvad som på sin tid anfördes till förmån för åstads-kommandet af åberopade förordning gäller ock numera som skäl för ett dylikt tillägg.

Man invänder måhända, att föreliggande förslag ej löser frågan i dess helhet, utan att fortfarande åtskilliga missförhållanden komma att existera beträffande cigarrhandeln under sön- och helgdagar. Detta är riktigt. Men då jag icke var med om 1893 års lagstiftning på detta område, har jag härvidlag ej trott mig vara rätter målsman. Jag har med mitt förslag blott afsett att undanröja en af de allra svåraste olägenheterna af den nuvarande ambulatoriska söndagscigarrhandeln, nemligen *barnens* demoraliserande genom att användas i tobakshandels tjenst.

Utan att afvakta hvad som i öfrigt till äfventyrs kan komma att föreslås beträffande söndagscigarrhandeln, får jag alltså hemställa,

att Riksdagen i skrifvelse hos Kongl. Maj:t an- håller om sådant tillägg till förordningen af den 10 juli 1891 angående förbud för barn att nattetid idka viss försäljning m. m., att det i ifrågavarande förordning omnämnda förbud för barn att under viss tid af dygnet på gator eller andra allmänna platser eller å utskänknings-

ställen eller andra offentliga lokaler till salu utbjuda eller utdela tryckalster, blommor, kramvaror eller annat, må i den ordning nämnda författning bestämmas kunna utsträckas under sön- och helgdagar till hela dygnet.

Stockholm den 28 januari 1896.

Emil Hammarlund.